

Годинъ, Винченцо ди Пиеро, Андрея ди Марино, Радо ди Радо, Лука ди Поло и Николо ди Джиовани¹⁾.

На 21 юлий следующата 1557 година кредиторътъ Дамянъ ди Николо удостовѣрилъ, че получилъ 14,980 аспри срещу съответното количество овнешки кожи — монтони²⁾. На 9 мартъ 1558 г. отново е направена забележка за получени отъ Николо ди Джиовани на два пѣти за смѣтка на дълга на Лоренцо къмъ Дамияно 12499 аспри, въ съответно количество монтони, както това се виждало и отъ единъ документъ. Отбелязани сж сѣщо на 7 априлъ получени допълнително въ брой отъ Лоренцо 680 аспри³⁾.

Още този първи документъ хвърля свѣтлина върху характера на търговията въ Никополъ. Въ града се е внасяло италиянска манифактура, а изнасяло кожи, на първо мѣсто говежди и овнешки кожи. Самата дубровнишка колония не била незначителна. Споменати сж 9 души, между които и свещеника на колонията. Сумитѣ, които сж показани, сж доста голѣми за онова време, когато тѣ сж имали голѣма стойност. Отъ 1564 г. е записанъ въ нотариалнитѣ книги другъ подобенъ документъ, въ който Петъръ Вуковичъ и Павелъ Ивановичъ, никополски търговци, сж дължали на 13 души въ Дубровникъ една сума надъ 5000 дуката, — много голѣма сума, което показва, че никополскитѣ търговци сж били предъ фалитъ⁴⁾.

Сѣщия Петъръ Вуковичъ е завѣрилъ предъ нотариата въ Дубровникъ договоръ за наемане слуга въ гр. Никополъ, за срокъ отъ 6 години⁵⁾.

Последующитѣ сведения, които можаха да се намѣрятъ за гр. Никополъ, сж отъ 90-тѣхъ години. Цвѣтко Радивоевичъ въ своето завещание отъ 15 ноемврий 1592 г., направено въ Никополъ, оставилъ 3 дуката за литургии, а останалитѣ имоти завещалъ на сестра си. Завещателътъ

1) „Laus Deo adi primo di Aprile in Nicopoli 1556. Per la presente scrittura dichiara qualmente Lorenzo di Giorgi et Paolo Petrovich compagni habitanti in Nicopoli piegio uno per altro a miglior tenente cio e mala chiefill si obligano dare et pagare ad ogni mese cinque a Damiano di Nicolo aspri quaranta cinque mila trecento e settanta cinque dico aspri 45375 sono per la valuta de diverse pannine havute da detto, et a tempo promettono far buon pagamento et in fede del vero io Piero di Thomaso scrissi questi pochi versi di mia man propria per nome et volonta di detti compagni, et per miglior fermezza et cautela qui di sotto afirmara detto Lorenzo con mano sua propria.

Io Lorenzo di Giorgi affirmo quanto di sopra si contiene.

Et io padre Damiano de Marin Godin son testimonio quanto si contiene ut supra.

Io Vincenzo di Piero son testimonio quanto si contiene ut supra.

Io Andrea di Marino de Resti son testimonio ut supra.

Io Rado di Rado son testimonio ut supra.

Io Luca di Polo son testimonio ut supra.

Io Nicolo di Giovanni son testimonio come ho scritto questo per Marin de Christoforo . . .“ Div. not. т. 116 ф. 222V⁰.

2) 1557 а di 21 Luglio. Io Damian di Nicolo confesso haver havuto et receputo da sopradetto Lorenzo aspri 14,980, tanti sono per l'avere in tanti montoni val aspri 14,982“. п. т.

3) п. т.

4) Div. not. т. 117 ф. 36.

5) „Die XXV Febr-o 1558. Petar Vucovich mercator Nicopolis conduxit et accordavit pro famulo et ad servitia sua Petrum Nicoglich de Canale de S-to Marino ibidem presenti et opera sua locantem . . . pro annis sex proxime . . .“ Div. canc. т. 144 ф. 148V⁰.